

РЕШЕНИЕ

№ 2424

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **10602** по описа за **2011** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ТД на НАП-С., ул.А." № 21, чрез процесуален представител юрк.В.Н., срещу Решение от 14.10.2011 г., постановено от Софийския районен съд - наказателно отделение 114-ти състав по н.а.х.д.№ 7141/2011 г.

С обжалваното решение е отменено изцяло Наказателно постановление № 05-58, издадено на 18.03.2011 г. от директора на офис „С." при ТД на НАП-С., с което на [фирма] за нарушение на чл.18, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 500 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие на материалния закон. Поддържа се, че районният съд погрешно е приел, че административнонаказващият орган неправилно е приложил нормата на чл.18, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. /Наредбата/. Твърди се също така, че съдът не е взел предвид § 59, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби към Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № Н-18/2006 г.

Ответникът [фирма] не заявява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за

неоснователност на жалбата.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Съдът след като се запозна с материалите по делото, и изложеното в жалбата намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. Въззивната инстанция след като е обсъдила събраните по делото доказателства, приема фактическа обстановка, която е безспорна между страните. С АУАН № 05-58/23.02.2011 г. е установено, че на 23.02.2011 г.ответникът е представил свидетелство за регистрация на фискално устройство. ЕКАФП е фискализиран на 14.02.2011 г. от [фирма]. Административнонаказващият орган е приел, че срокът за такава регистрация е седмодневен и касаторът е закъснял с два дни, с което е нарушил разпоредбата на чл.18, ал.1 от Наредбата.

Както в АУАН, така и в НП, не са посочени точните обстоятелства, при които е извършено нарушението. От показанията на разпитания актосъставител - свид.М., се установява, че на 23.02.2011 г. в офис „С.“ на ТД на НАП - С., ответникът е донесъл за регистрация общо 24 бр. фискални устройства. В АУАН и НП не се съдържа индивидуално описание на фискалното устройство, подлежащо на регистрация, а така също не е индивидуализирано конкретното свидетелство за регистрация спрямо останалите 23. Това съставлява нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Противно на твърденията на касатора, и както правилно е приел въззивния съд при съставянето на АУАН е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, която норма изисква актът за установяване на административното нарушение да се съставя в присъствието на нарушителя. Няма доказателства, че са били налице условията за приложение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, които допускат актът за установяване на административно нарушение да се състави и в отсъствието на нарушителя. Няма данни, че нарушителят не е могъл да бъде намерен или не се е явил след покана за съставяне на акта, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, без произнасяне по същество.

На следващо място ответникът е санкциониран на основание чл.185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност. Тази норма повелява, че лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон), се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. В АУАН и в издаденото въз основа на него НП е посочено, че нарушената правна норма е тази на чл. 18, ал. 1 от Наредбата. Тази разпоредба от своя страна, в редакцията ѝ към м. февруари 2011 г., предвижда, че при въвеждане в експлоатация от фискалното устройство се изпраща съобщение към НАП, съгласно приложение № 17; устройството получава и отпечатва отговор съгласно приложение № 17 за „статус на регистрация“. Налице е несъответствие между описаното нарушение и приложената санкционна норма - нарушението е за закъснение за регистрация на фискално устройство, а е наложено наказание на основание норма, санкционираща неиздаването на фискален бон. Предвид горното настоящата инстанция констатира, че НП е издадено при

съществено нарушение на процесуалните правила, което нарушение е съществено, тъй като ограничава и затруднява правото на защита.

Предвид изложеното, настоящият състав на АС София-град намира, че първоинстанционният съд, при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, са допуснати съществени нарушения, водещи до отмяна на оспореното наказателно постановление. Наведените касационни оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.10.2011 г., постановено от Софийския районен съд - наказателно отделение 114-ти състав, по н.а.х.д.№ 7141/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: